

Emlékezés Obersovszky Gyulára

Tisztelt Egybegyűltek!

Idén nekem, a zeneszerzőnek jutott az a megtiszteltetés, hogy Obersovszky Gyulára emlékezzek egykori lakóházának falai, az ő emléktáblája előtt.

1956-ban eljött az a nap, október 23-a, amikor a sokat szenvedett lakosság megaláztatásainak mélypontján úgy érezte, nincs már veszteni valója. A szellemi energiák összefolytak, s az addig kis zúgó patakok folyamává egyesültek, amely pillanatok alatt elsöpörte a pártállami diktatúrát. Itt derült csak ki, milyen elenyésző az ereje a rombolásnak a nemzet tényleges erejéhez képest, s milyen látszat-fantom tartotta sakkban a megfélemlített emberek tömegeit a szovjet tankok árnyékában.

Obersovszky Gyula e zúgó patakok egyike volt, de talán legfontosabbja, mert szellemi erejénél fogva képes volt áthatni a forradalom lelkületét. Ő az Igazság forrása volt, s nem elnyomóinak bosszúért lihegő bírójaja. Az ő forrászive megtisztító erejű volt. Ő a szeretet és szolidaritás nevében lépett föl, s ténylegesen képviselte azt, amelyet a kommunista eszme csak külső mázként használt. Ez a testvériség eszméje.

Az Igazsággal lélekben azonosuljunk, s így fordítjuk át a magyar nép szenvedéseit a világ javát szolgáló tettekre, egy valóban igazságos, testvériségen alapuló társadalmi rendszer megteremtésére.

56 igazi gyümölcssei szellemi, s későn érő gyümölcsök, magjai az „Igazságból valókbán” csíráznak újra, lélekben érnek, s reményeink szerint egyszer az egész világ szellemi táplálékai lesznek.

Hogy ez utópizmus? Lehet! A „mi Gyulánk” is egy sokak által meg nem értett utópista volt! Bár a forradalom november 4-én látszólag elbukott, mégis ma már nemzeti ünnep, a „nemzeti tett” győzelmének az ünnepe.

Akik az erkölcsi igazságért tesznek, nem számít, hogy életükben teljes sikerre viszik-e az ügyet. A lényeg az, hogy tenni mertek, szembe mertek szállni a gonosszal, és ezért kockáztatták életüket! Ez már győzelem, ez a szeretet erkölcsi parancsa! „Nincsen annál nagyobb szeretet, mint ha valaki életét áldozza felebarátaiért!”

Obersovszky Gyula ezt tette! Nem visszakozott, bár így megmenekült volna a halálos ítélettől! Nem rajta múlt, hogy az Igazság szelleme a siralomházból visszahozta őt nekünk, hogy hátralévő életében, mint beteljesületlen igazság, a torzítás és hamisság ellenében, a forradalom élő emlékeként „kísértsen”.

Gyulától megtanultuk, hogy 56 Igazsága nem bal- vagy jobboldaliság kérdése. '56 igazsága az igaz testvériségen alapuló társadalomért kiált!

A kilencvenes években Gyula sokszor mondta: Gyerekek, ez nem az, amit mi akartunk! Mi valami szebbet, jobbat, igazabbat szeretünk volna!

Obersovszky Gyula

Obersovszky Gyula nemcsak forradalmár volt, hanem költő is, mégpedig nagyszívű, jelentős alkotó, aki fittyet hányt a modernizmus lélektelen kordivatjaira, aki tűzzel, érzélemmel, s letisztult nyelvhasználattal örökítette át korunkra az előző korszakok szenvedélyes alkotói lángját, s akinek lelkülete csak irodalmunk legnagyobbjaihoz mérhető. Az ő forradalmisága és költészete azonos gyökerekből táplálkozott: Szellemének és igaz érzelmeinek vulkánjából!

A mi dolgunk az, hogy megőrizzük szellemét, helyette is „kísértsünk”, lobogtassuk 56 lángját, tüntessünk jelenlétünkkel, hogy akadjon a hamisak torkán a szó! Mondjuk ki, hogy ez nem az, amit 56-ban a magyar nép akart! Mondjuk ki, hogy ez nem az, amit Gyula akart! Mondjuk ki ezt mindaddig, amíg ezt diktálja lelkiismeretünk.

Vigh Kristóf

A **Keszkenő utca 35.** számú ház előtt a Krónikás Zenede öt hallgatójának műsorával kezdődött az ünnepség. **Geröly Tibor** arra emlékeztette hallgatóságát, hogy a szinte „zarándokhelynek” számító ház emléktáblával történő megjelöléséért elismerés illeti **Tóth József** országgyűlési képviselőt, a kerület polgármesterét.

Az emléktáblát elsőként – a kerület önkormányzata nevében **Holupné Schramek Kornélia** alpolgármester és **Sági Judit** osztályvezető koszorúzza. A MIEP nevében **Dancsecs György** fővárosi képviselő és **Herboli László** a XIII. kerületi önkormányzat képviselője, a Művészetbarátok Egyesülete képviseletében Geröly Tibor és **Nick Ferenc** (az elnökség tagja) helyezte el a megemlékezés koszorúját. Obersovszky Gyula rabtársa özvegyének, **Perbőró Mártának** (Kecskemét) koszorúját **Oros Zsuzsa** függesztette az emléktábla alá. Virágcsokrot helyeztek kínai barátai, utcabeli ismerősei és dr. Herczum Péter.